

Η «Παραπλάνηση» παίζει, με το μυαλό του αναγνώστη

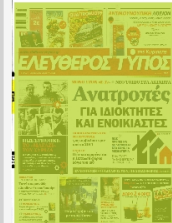
Πηγή: ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ Σελ.: 34 ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ημερομηνία έκδοσης: 28-06-2020

Επιφάνεια: 946.16 cm² Αρθρογράφος:

Κυκλοφορία: 12000

Θέματα: ΒΙΒΛΙΑ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Η «Παραπλάνηση» παίζει... με το μυαλό του αναγνώστη

ΣΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΗ ΑΖΑΡΙΑΔΗ Η ΠΛΟΚΗ ΕΙΝΑΙ ΘΥΕΛΛΩΔΗΣ, ΓΕΜΑΤΗ ΣΚΑΜΠΑΝΕΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΕΣ

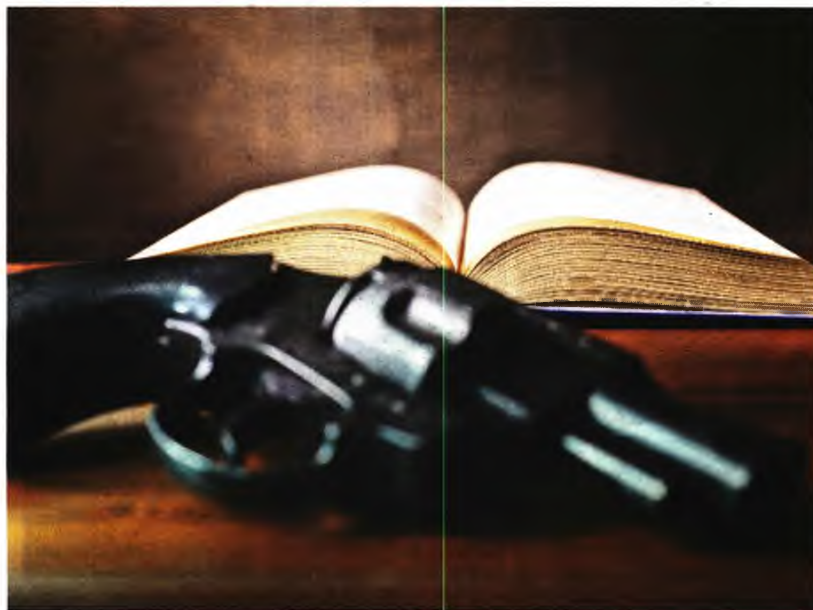
ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΕΝΑΣ

Δεν είναι δύσκολο να θεωρήσουμε το αστυνομικό μυθιστόρημα ως το πιο δημοφιλές λογοτεχνικό είδος της εποχής μας. Ειδικά στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια δεν ήταν και λίγοι οι συγγραφείς που, ακολουθώντας το παράδειγμα του **Μαρτί** και του **Μάρκαρη**, έκαναν μια στροφή στο είδος και έφεραν την ελληνική του αναγέννηση εντάσσοντας στη δράση τον κοινωνικό προβληματισμό και τον ανθρώπινο παράγοντα, χωρίς να επιστρατεύουν συχνά την εύκολη λύση του serial killer που έχουν για... καραμέλα οι Σκανδιναβοί εκπρόσωποι.

Μια φορά θυμάμαι μόνο να διαβάζω για Ελλάδα και να νιώθω πως κρατάω κάτι ξεχωριστό, και αυτή ήταν η βραδιά που τελείωσα το εκπληκτικό «Μοτίβο του δολοφόνου» διά χειρός **Γρηγόρη Αζαριάδη**. Δεν είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις τις αρετές του βιβλίου, όμως η βασικότερη ήταν η μανία του συγγραφέα με τη ρεαλιστική απεικόνιση της αστυνομικής έρευνας σε μια τέτοια υπόθεση και τη μεθοδολογία πίσω από την προσπάθεια της ανεύρεσης του ενόχου. Θέλοντας, λοιπόν, να παίζει πάλι με το είδος, ο Αζαριάδης γράφει την «Παραπλάνηση», μόνο που αυτήν τη φορά παίζει και με το μυαλό του αναγνώστη...

Δεν είναι πάνω από χρόνος από τότε που η αστυνομία Τρύπη έκλεισε τον φάκελο της υπόθεσης Μαυρονικόλα στον «Σκοτεινό Λαβύρινθο» και μαζί με την ομάδα της ξεκίνησε ένα ανελέητο κυνηγητό για να βρουν έναν ακόμη κτανιακό. Αυτήν τη φορά όμως οι τόποι του εγκλήματος είναι λουσμένοι στο αίμα και από τα πτώματα λείπουν οι καρδιές τους. Παρά την πείρα της, η ομάδα ξέρεται πως δεν πρόκειται για εύκολη υπόθεση, όμως δεν έχουν την παραμικρή υποψία για το τι θα επακολουθήσει.

Και κάπου εδώ θα μιλήσουμε για τους άλλους δύο πόλους του βιβλίου. Για αρχή έχουμε τον συγγραφέα αστυνομικών μυθιστορημάτων Ιωάννη Πατρίκι (ένα όμορφο κλείσιμο ματιού στον πατριάρχη του neo-polar **Ζαν-Πατρικ Μανσέ**), ο οποίος βρίσκεται στα πρόθυρα νευρικού κλονισμού, μιας και, απογοητευμένος από τις κριτικές και τις πωλήσεις του προηγούμενου βιβλίου του, δεν γνωρίζει πώς να αποκτήσει μια καλή ιδέα που θα τον εκτοξεύσει πάλι στην κορυφή. Όταν όμως εμφανίζεται στον δρόμο του η φλογερή ψυχίατρος Βάλενταλ (άλλος φόρος τιμής του συγγραφέα στους Σκανδιναβούς **Περ Βαλέε** και **Αρνε Νταλ**), η

οποία μέσα από τις κουβέντες τους τον βοηθάει να βρει μια ιδέα για βιβλίο... αιματηρό όσο κανένα προηγούμενο, όπου ο δολοφόνος αφαιρεί τις καρδιές των θυμάτων του.

Ολόδια εγκλήματα

Τα εγκλήματα είναι όχι μόνο πανομοιότυπα, αλλά ολόδια. Όμως, τι συμβαίνει στην πραγματικότητα; Δολοφόνος είναι ο απελπισμένος συγγραφέας ή μήπως η χειριστική ψυχίατρος; Και τι σχέση μπορεί να έχει η γυναίκα που γνωρίζει το ζευγάρι και συμπληρώνει και η ίδια το ερωτικό τρίγωνο; Αστυνομικό μυθιστόρημα, νουάρ λογοτεχνία, ψυχολογικό θρίλερ ή ένα mind game βγαλμένο από την... κόλαση; Όλες αυτές οι ερωτήσεις, ασφαλώς, δεν πρόκειται να απαντηθούν παρά στο τέλος του βιβλίου. Ή μήπως όχι;

Η πλοκή του βιβλίου είναι συνταρακτική και θεαλλώδης, γεμάτη σκαμπανεβάσματα και ανατροπές. Ο Αζαριάδης στύνει ένα πολύ ενδιαφέρον παιχνιδι παραπλάνησης και το κάνει πολύ καλά παίζοντας με τον αναγνώστη, αλλά χωρίς ποτέ να τον κοροϊδεύει. Δεν καταφεύγει στις κλασικές ευκολίες που κάνουν τους πολεμίους της αστυνομικής λογοτεχνίας να τριβούν τα κεράκια τους, αντίθετα χρησιμοποιεί τις συμβάσεις του είδους έχοντας λογοτεχνική διάθεση, στα όρια του μεταμοντέρνου, χωρίς όμως να κάνει τη σπιντάδα του και παρατείνοντας αυτό το παιχνιδι μέχρι την τελευταία σελίδα.

Αστυνομικό μυθιστόρημα, νουάρ λογοτεχνία, ψυχολογικό θρίλερ ή ένα mind game βγαλμένο από την... κόλαση;

Δεν θα μπορούσε όλο αυτό να δολέψει με λιγότερο καλογραμμένους χαρακτήρες. Η Τρύπη και η ομάδα της γράφονται όπως και στα προηγούμενα βιβλία του συγγραφέα ανθρώπινα και ρεαλιστικά, με ζωές και προβλήματα εκτός δουλειάς αλλά ταυτόχρονα άκρως επαγγελματίες, έτοιμοι να βουτήξουν στη φωτιά για να ξεκαθαρίσει η εκάστοτε υπόθεση. Ταυτόχρονα, την πλοκή υποβαστάζει ένα μεγάλο καστ χαρακτήρων, που είναι βγαλμένοι από την πραγματικότητα και ο καθένας με τη δική του προσωπική ιστορία, που δεν είναι οι ανώνυμες «γλάστρες» που θα δώσουν πάτημα στην έρευνα να προχωρήσει.

Όμως, η δύναμη του βιβλίου βρίσκεται στο πρωταγωνιστικό δίδυμο, κυρίως μέσα από τις δύο παράλληλες πρωτοπρόσωπες αφηγήσεις τους. Γραμμένοι σε ενεστώτα, ο καθένας τους σε βάζει σε μια ξεχωριστή ιστορία που δεν μπορείς να είσαι σίγουρος ποια από τις δύο αφηγήσεις ανήκει στην πραγματικότητα και ποια στη φαντασία, όμως αυτό δεν τους εμποδίζει να είναι ολοκληρωμένοι και εξίσου απρόβλεπτοι, κόνοντάς μας συνεχώς να αμφισβητούμε όσα διαβάσαμε στην προηγούμενη σελίδα με απώτερο στόχο να σαρώσουν τα πάντα γύρω τους για να πετύχουν τον σκοπό τους, όποιοι και αν είναι αυτοί.

Αλλά δεν πρέπει να ξεχάσουμε και τον μεγάλο μάστορα αυτού του πολυεπίπεδου βιβλίου, τον ίδιο τον συγγρα-

Στο νέο του βιβλίο ο Γρ. Αζαριάδης στύνει ένα πολύ ενδιαφέρον παιχνιδι παραπλάνησης παίζοντας με τον αναγνώστη, αλλά χωρίς ποτέ να τον κοροϊδεύει...

φέα. Ελισσόμενος ανάμεσα σε πολλές υποκατηγορίες του αστυνομικού μυθιστορηματος, ο Αζαριάδης ποτέ δεν γράφει το ίδιο βιβλίο με το προηγούμενο και πάντα δείχνει να ξέρε τι κάνει, προσφέροντας κάτι παραπάνω από μια ευχάριστη ανάγνωση, χωρίς να μας... ταίξει με συνταγές κονσέρβας, αλλά συστήνοντάς μας πάντα σε κάτι ξεχωριστό. Εδώ δεν γίνεται κάτι διαφορετικό. Μπορεί κάποιος να νομίζει πως χάνεται μέσα στο μπερδέμα προσώπων και γεγονότων όμως κάθε στοιχείο είναι στη θέση όπου θα έπρεπε και ο ειρμός της ιστορίας ποτέ δεν χάνεται, με αποτέλεσμα ο αναγνώστης να απολαύσει το βιβλίο όσο το διαβάζει και να μην αναλωθεί στην ξερή αποκάλυψη του πραγματικού θύτη. Πρόκειται για ένα διαδραστικό μυστήριο και ερευνητής δεν είναι άλλος παρά ο ίδιος ο αναγνώστης!

Κλείνοντας, η «Παραπλάνηση» δεν είναι απλά ένα ακόμη ψυχολογικό θρίλερ για να διαβάζεις στο μετρό, αλλά ένα διαστροφικό mind game, ένα παιχνίδι χειριστικής παραπλάνησης από τον συγγραφέα. Με τρισδιάστατους χαρακτήρες και δυνατά πλοκή, το βιβλίο αποτελεί μια εξαιρετική ευκαιρία για να διαβάσεις ένα ελληνικό αστυνομικό μυθιστόρημα και συγχρόνως να χαθείς σε μια ατέρμονη και εφιαλτική σπείρα που απαιτεί την προσοχή σου και σε κάνει μέρος της, προσφέροντας μια εμπειρία που δύσκολα θα ξεχάσεις. ■